

ÅSTRUP IDRÆTSFORENING

1965 – 2015

Indholdsfortegnelse

Forord.....	3
<i>Af Knud Kildal</i>	
Mangeårig og mangfoldig indsats for foreningen.....	5
<i>Om Ole Rasmussen</i>	
Håndboldfan og skribent.....	7
<i>Af Jette Maul Nielsen</i>	
Fra forælder og træner-novice til fodboldformand	9
<i>Af Per Kildal Christensen</i>	
Petanqueafdelingen – afdelingen med landsholdspillere	11
<i>Af Kresten Udsen</i>	
Fodboldkammerater som børn og unge – venner for livet.....	13
<i>Af Dennis Jørgensen og Thomas Kildal</i>	
Oplevelser som ny træner sidst i 90'erne.....	14
<i>Af Conny Høyer Jørgensen</i>	
Loppemarkeder – den store indtægtskilde	16
<i>Af Birthe Holst Andersen</i>	
Nye aktiviteter er kommet til	17
<i>Af Annette Hedegaard</i>	
Det forpligtende fællesskab	18
<i>Af Ulla Thorsted</i>	
Formandens tanker ved 50-års-jubilæet	19
<i>Af Jørgen Josefsen</i>	
Uddrag af indlæg i jubilæumsskrift fra 1990.....	21
<i>Af Knud Kildal, Per Holm Rasmussen og Jørgen Josefsen</i>	
Vigtige begivenheder i foreningens historie 1990 – 2015	24
<i>Af Jørgen Josefsen</i>	
Bestyrelser i Åstrup Idrætsforening 1965 – 2015	33

FORORD

Af Knud Kildal

Det siges, at 1960'erne var ungdomsoprørets årti.

I Åstrup og omegn var vi i 1965 en flok meget unge, som bestemt ikke anså os selv for oprørere, men set i "bakspejlet" havde vi måske alligevel en tendens dertil. Vi stiftede nemlig en idrætsforening - Åstrup Idrætsforening - for at være os selv og bestemme selv.

For en medstifter af foreningen giver 50-året for stiftelsen anledning til mange tanker, f.eks. glæde over, at foreningen nu har været basis for flere tusinde medlemmers gode oplevelser. Tankevækkende er det også, at foreningen er blevet en forening for alle aldersklasser. Foreningen har således nu mange medlemmer, som vi stiftere allerede i 1965 ville have frabedt os at få som medlemmer, fordi de allerede da var for gamle!

Foreningens bestyrelse har besluttet, at 50-års-jubilæet bl.a. skal markeres med udgivelse af et jubilæumsskrift og bedt mig sammen med foreningens formand redigere skriftet. Vi har besluttet, at indholdet skal være indlæg fra nogle få af de talrige personer, som har haft et mangeårigt virke i foreningen som aktiv og/eller som leder. Vi har bedt de pågældende både skrive om deres erindringer fra tiden i foreningen og evt. om den betydning, som foreningen har haft for deres senere virke.

Den nuværende formand afslutter rækken af indlæg med sine tanker i anledning af jubilæet.

Sidst i nærværende jubilæumsskrift er optrykt uddrag af de tre indlæg, som indgår i det jubilæumsskrift, som blev udgivet ved foreningens 25-års-jubilæum. I øvrigt er det endnu muligt at erhverve det gamle jubilæumsskrift i fuld udstrækning. Derudover er optrykt oversigt over vigtige begivenheder i de seneste 25 år og over foreningens bestyrelser i alle 50 år.

Ved mange 50-års-fødselsdage er det blevet sagt, at fødselaren nu var i sin bedste alder. Det skyldes formentlig den antagelse, at livserfaring indtil da mindst har udlignet det fysiske og åndelige forfald, som er påbegyndt flere årtier tidligere, og at den tid nu er ved at være forbi. For en idrætsforening bør det være anderledes. Erfaringerne bliver stadig større, og ved tilgang af nye medlemmer og ledere bliver der mulighed for at udvikle en stadig bedre forening, som både følger med tiden og efterlever de gode traditioner, som er skabt i de første 50 år. Jeg håber, at det må blive tilfældet for Åstrup Idrætsforening.

Utallige ledere har i årenes løb udført et stort og uvurderligt arbejde for Åstrup Idrætsforening og dermed for dens aktive medlemmer. Nogle få skiller sig ud med en langvarig og ekstraordinær omfattende indsats.

Man kan forbavses over, men bestemt også beundre, at de har kunnet og villet bruge så mange timer på frivilligt arbejde. En af dem er Ole Rasmussen, som i anledning af jubilæet har fortalt om sit virke i foreningen.

Mangeårig og mangfoldig indsats for foreningen

Gengivelse af Ole Rasmussens oplysninger

Ole havde sine første lederjobs i foreningen i fodboldafdelingen. I 1978 blev han holdleder for et seniorhold, og da en ungdomstræner et par år senere brækkede benet og dermed ikke kunne træne sit hold, overtog Ole beredvilligt holdet, så drengene ikke skulle stå uden træner. Det blev begyndelsen til ca. 10 års virke som ungdomstræner, herunder en række ture til stævner både indenlands og udenlands.

Efter nogle få år blev Ole også medlem af fodboldudvalget, og sidst i 80'erne varetog han posten som formand for foreningens fodboldudvalg. Det var en periode, hvori foreningen opnåede flotte sportslige resultater, og hvori der var stor tilgang af medlemmer, navnlig af børn.

Næsten samtidig indtrådte Ole i foreningens hovedbestyrelse; en post han også beklædte i en årrække.

I 1991 tog Ole eksamen som fodbolddommer, ikke for at tjene dommerhonorar i stor stil, for det var han som 51-årig allerede for gammel til. Derimod kunne han hjælpe foreningen med gratis dommertjans i 7-mands-holdenes kampe. Ole havde tilsvarende dommeropgaver for andre klubber og nåede i sine 12 år som dommer at dømme ikke mindre end 850 kampe.

Som det fremgår af dette indlæg, har Oles ægtefælle, Else, måttet undvære ham i utallige timer, men de har dog også været sammen i

Helt fortjent er Ole Rasmussen blevet hædret med kommunens idrætslederpris. Det skete i 1995.

foreningsregi, nemlig til folkedans. Den disciplin har de deltaget i siden 1974, men først i 1991 kom aktiviteten ind i Åstrup Idrætsforening. Det skete, da Ole var med til at formidle indlemmelse af en folkedanserforening i ÅIF som en særskilt afdeling. Dengang var der både børn og voksne, som deltog i dansen, men nu er der kun ca. 40 voksne medlemmer. De er endda så erfarne, at aktiviteten benævnes ældre-folkedans. Ole har været formand for afdelingen siden 2002, og ægtefællerne nyder stadig både dansen og samværet med de andre dansere.

Også på anden vis har Ole været foregangsmand for at give ældre mulighed for motion i foreningens regi. Allerede i 1997 så han og andre gode kræfter, at udviklingen i samfundet gav basis for at oprette en særskilt afdeling for den aldersgruppe, som for år tilbage ikke var en naturlig del af idrætsforeningernes medlemsskare. Til dels inspireret af muligheden for aktiviteter

i den nyopførte hal oprettede man sammen med Hammelev Idrætsforening afdelingen for ældreidræt, som fortsat tilbyder en ugentlig gymnastiktime med mulighed for efterfølgende at spille badminton og ikke mindst at have socialt samvær. Fra starten var afdelingens medlemstal ca. 50, og nu er der ikke mindre end 165 til at fylde hallens gulv ud. Ole har været formand for afdelingen lige siden dens oprettelse. Første instruktør til gymnastik var Hardy Andersen. Han blev efterfulgt af foreningens mangeårige bestyrelsesmedlem Bodil Nielsen, som stadig varetager hvervet. Det sociale samvær indebærer fællessang, og man er derfor ekstra tilfreds med til stadighed at have haft en kirkesanger som medlem. Helt i trit med tiden, hvor der skal meget til, for at man kan betegnes som gammel, har afdelingen i øvrigt efter anbefaling fra en af idrætsorganisationerne skiftet navn til senioridræt.

Også i ÅIF's håndboldafdeling og i den daværende volleyballafdeling har Ole "givet en hånd med". Ole uddannede sig endda til volleyball-dommer og dømte mange af disse kampe, men det er for intet at regne i forhold til bl.a. hjælpen med at skaffe foreningen indtægter. I 1987 indgik ÅIF kontrakt med den daværende Radio Djursland om at varetage en række opgaver vedrørende "radiobingo". Oles opgave blev en gang ugentligt – efter arbejdstid - at udbringe og afhente bingoplader hos købmænd og kiosker på en stor del af Djursland. Og de kørepenge, som han og andre var berettiget til, lod man tilfalde foreningen. Også andre ÅIF-støtter udførte et stort arbejde i den forbindelse, bl.a. Alice Madsen, Poul Sørensen, Ida Sørensen, Else Rasmussen, Else Møller, Hans Hald og Hanne Høgh.

De midler, som blev indtjent ved radiobingo, dannede basis for foreningens sunde økonomi og dermed bl.a. for opførelse af klubhus og senere idrætshal. Klubhuset blev opført i 1989/90, og både opførelsen og indretningen blev i høj grad udført ved frivilligt arbejde, herunder naturligvis også af Ole.

Opførelsen af idrætshal i 1995-96 var en endnu større opgave, idet projektet i høj grad var baseret på frivilligt arbejde. Det lykkedes at få ikke mindre end 167 personer til ulønnet at hjælpe i større eller mindre omfang. De anvendte i alt ca. 13.500 timer på opgaven, og som "pladsformand" var Ole den, der brugte allerflest timer på opgaven, nemlig ca. 2.000 timer. Hans opgave bestod bl.a. i opfyldning af studsfugerne mellem de ca. 70.000 mursten, i øvrigt efter instruktion af en anden meget flittig hjælper, Jens Anker Svendsen.

Både klubhus og idrætshal har fra starten været ejet af Fonden Åstrup Fritidscenter, som er stiftet på foranledning af Åstrup og Hammelev Idrætsforeninger. Foreningerne er således ikke ejere, men brugere af faciliteterne, og derudover har de ydet lån til fonden i det omfang byggerierne ikke har kunnet finansieres på anden vis. Ole blev næstformand for fondens bestyrelse allerede ved fondens stiftelse og besatte den post indtil 2008, hvor han blev formand for bestyrelsen – en post, som han også stadig besætter.

Derfor har han været og er fortsat i høj grad involveret i det aktuelle projekt, nemlig opførelse af en multihal ved siden af den bestående idrætshal. Ligesom de foregående projekter i fondens regi har dette projekt været under forberedelse i en årrække, men på det tidspunkt, hvor dette skrives, er byggeriet i gang, og når dette læses, er multihallen forhåbentlig klar til brug. Selv om det har været tidskrævende og besværligt at nå dertil, udtrykker Ole tilfredshed med den behandling, man har fået hos samarbejdspartnerne.

Som det fremgår, kan Ole ikke have tilbragt mange timer derhjemme, men alligevel har han påtaget sig en opgave for foreningen, som udføres i hjemmet. Han har nemlig i de seneste 15 år stået for at ajourføre ÅIF's scrapbog – eller rettere sagt bøger, for al avisomtale m.m. af foreningen og fonden bliver klippet ud og gemt.

Hvor utroligt det end lyder, har Ole også tid og kræfter til andre gøremål. Han hjælper på 10. år med handicappedes ridning hos den nærliggende rideklub og er på 40. år kasserer i den lokale forening for racedueopdræt.

Ole husker ikke, at hans arbejde i Åstrup Idrætsforening har givet skuffelser. Han tilføjer, at det måske skyldes, at han er god til at "bøje af", når der ikke er noget væsentligt, der taler imod. I stedet husker han foreningsarbejdet for masser af gode oplevelser og for opbakning til hans virke. Specielt glæder han sig over, at hans tre børn har haft så gode oplevelser som aktive i foreningen, at børnene også har påtaget sig lederposter, og at børnebørnene nu har glæde af foreningens tilbud.

ÅIF's håndboldafdeling blev oprettet i 1971, og trods skiftende spille- og træningssteder har den siden da været en af foreningens største og formentlig den, der har tiltrukket flest tilskuere. Her følger en beretning primært fra dengang afdelingen havde hjemsted i Grenaa-Hallen. Der er også et par linjer om foreningens klubblad og om hele familiens tilhørsforhold til ÅIF.

Håndboldfan og skribent

Af Jette Maul Nielsen

Fortæl om Åstrup Idrætsforening! Er det en let eller svær opgave – bedøm selv! Hvor skal man starte, hvor skal historien ende, hvor lang, hvor kort, hvorfor?

Det sidste er let nok, fordi Åstrup Idrætsforening runder de 50 år – større, stærkere, bedre – sjovere? Hvor kort, hvor langt – tjah, hvor langt skal man omkring: Norge, Holland, Ollerup, Thy? Hvor kort er vejen fra hallen, fra banerne i Åstrup, fra møderne i Åstrup, fra sorg til glæde, fra sejr til nederlag?

Hvor ender det hele – for mig endte det, da jeg flyttede til Aarhus for at studere – og indrømmet: Jeg kom aldrig i gang igen. Andre ting optog mine tanker, mine weekender, min hverdag. Først efter mange år i Aarhus og Herning flyttede jeg til Grenaa igen. Denne gang med en familie. Og naturligvis skulle mine to ældste sønner spille håndbold. Ikke så længe, men de prøvede det og havde det herligt, inden de fandt andre interesser, som nu fylder deres tid. Den yngste valgte fodbolden til og senere fra. Men de har alle været medlem af Åstrup IF – selvfølgelig!

Her ses den håndboldglade skribent siddende længst til venstre. Foreningens nuværende næstformand Susanne Østergaard ses siddende længst til højre. Billedet er fra 1981.

Men hvor startede det hele, hvorfor og hvordan? Håndbold var mine forældres sportsgren, og som en naturlig følge deraf, blev det også min brors og min. Da vi flyttede til Grenaa, faldt valget på ÅIF, da et par af mine klassekammerater spillede håndbold dér. Jeg blev aldrig nogen stjernespiller – ikke fordi trænerne ikke gjorde deres bedste, men talentet manglede. Jeg har haft mange gode trænere, bl.a. Preben Vand, Jan Østergaard og Elo Hansen.

Men selv om det på banen var op ad bakke, og resultaterne udeblev, så var håndbold min sport. Og jeg brugte gerne det meste af mine søndage i den gamle Grenaa-Hal. Hvis vi ikke spillede, fulgte vi med, når førsteholdene hos damerne eller herrerne spillede. For talentmassen var der jo! De var bare helt fantastiske, og deres kampe var spændende og samlede gerne mange tilskuere. Uden for banen sad jeg nogle år i klubbens håndboldudvalg, hvor mange af diskussionerne gik på, hvor man skulle satse – eliten eller bredden. Diskussionerne var mange og lange. Og udvalget delt i to fløje! Heldigvis har det jo vist sig, at der var plads til alle i Åstrup Idrætsforening. Det lyder måske kedeligt med lange møder om håndbold. Økonomi og halfordeling, når man var teenager og nogle gange havde hovedet fuldt af andre ting. Men det var faktisk meget hyggelige møder, der nogle gange varede meget længe!

En af mine mange opgaver var at skrive om håndboldresultaterne til aviserne. Efter de sidste kampe måtte cyklen forbi avisen med et stykke papir med de rigtige resultater.

Også Åstrup Posten, som var klubbens blad gennem mange år, skrev jeg til, bl.a. om vores ture til håndboldstævner i Norge, hvor der primært var en weekend med kampe i Kristiansand og derefter ture ud på Hardangerviddene med overnatning i frostgrader og sne mellem teltene. Sammenholdet var i top – og jeg tror, at vi alle har mange gode minder fra disse fantastiske ture; Ikke så meget om de sportslige resultater, for vi mødte bl.a. koreanere, og de var hurtige! Turen førte os også til både Rjukan og Oslo.

Som voksen håndboldspiller gik turen til Holland, på genvisit hos vore hollandske venner fra Someren. De besøgte os i forbindelse med en påske, og det var alle tiders gode oplevelse. Vi lærte en hel ny verden at kende, og de lærte, at karrysalat er bedst til sild – og hvad er sild egentlig? Vores engelsk blev også testet – med større eller mindre held. Men det var sjovt, og enkelte af os mødtes flere gange med nogle af de hollandske spillere, både i Danmark og Holland.

Med Radio Djurslands komme til Grenaa, skiftede jeg det skrevne ord ud med radioen og kom ind som repræsentant for ÅIF i første omgang. Og pludselig var jeg på vej mod Aarhus og studier o.s.v.

Jeg mindes min tid i Åstrup Idrætsforening som en stor og vigtig del af min ungdom, af mine teenageår. Jeg mødte en masse dejlige mennesker, som jeg skylder mange gode minder og tanker. I var med til at forme mig – om resultatet er godt eller skidt, det må andre bedømme! Men jeg nød samværet med jer, det frivillige arbejde og de mange timer, som jeg lagde i den dejligste klub i Danmark!

Åstrup Posten eksisterer ikke mere, men da den gjorde, kunne den faktisk berige ikke kun vores klub, men åbenbart også andre håndboldinteresserede. Således var et af mine (mange) digte, som blev trykt i Åstrup Posten, også at finde i Dansk Håndbold Forbunds medlemsblad. Det lød sådan her:

Håndboldsøndag

*Man kender de fleste
Griner og snakker med dem
Det er søndag
Hallen sitrer
Man ser forventningsfuld
Mod lystavlen
Mål, mål
Favoritterne fører
Mennesker ler sammen
Mennesker
Der er håndboldgale*

*Gale som os
Vi skriver, klapper
Tramper i gulvet
Bagefter kalder cafeteriet
Vi snakker, morer os
Cyklerne frem
Hjemad til familien
Det var søndag
HÅNDBOLD-SØNDAG!!!
.....og det siger faktisk det hele!
Tak – Åstrup Idrætsforening*

Lige siden etableringen af fodboldafdelingen i 1971 har posten som formand for afdelingen været besat af ihærdige og engagerede ledere. Som det fremgår af nedenstående indlæg fra den nuværende formand for afdelingen, er det stadig tilfældet. Fodboldafdelingen har siden 1995 haft holdfællesskab med Hammelev Idrætsforening, hvorfor man ofte ser betegnelsen Åstrup/Hammelev Fodbold (ÅHF). I jubilæumsåret er der tre seniorhold og en lang række hold i børne- og ungdomsrækkerne, både for piger og drenge.

Fra forælder og træner-novice til fodboldformand

Af Per Kildal Christensen

At træde ind i en forening som Åstrup IF som far til en dreng, der ville spille fodbold, var indgangen til en ny verden for mig. Det var i 2008. Jeg var dengang ikke foreningsmenneske i den forstand, da min sportslige fortid var af mere individuel karakter.

Da jeg første gang stod på Åstrup Stadion og så min dreng løbe glad rundt med bolden i centrum, blev jeg glad på hans vegne. Det var skønt at se sit barn aktiv og med en sund interesse. Det slog mig hurtigt, at træneren var en vigtig forudsætning for, at der var noget sportsligt for ham, noget at samles med andre om – flytte glæden med bolden fra haven ind i samværet med andre drenge i en klub, hvor der stod trænere klar til at tage imod og forene drengene i sporten. Snart forstod jeg, hvor vigtig en træner er for samværet og glæden ved at spille fodbold, og ikke mindst for at forældre som jeg selv kunne være trygge ved at overdrage sin lille søn til trænere et par gange om ugen. Dertil kom som far at føle samhørighed med de andre forældre, der stod og så på. Nu var man blevet ”fodbold-far”.

Utallige af ÅIF's drengehold har vundet medaljer og pokaler. Billedet er fra 1995, og træneren er den mangeårige Åstrup-støtte Finn Rasmussen.

Som tiden gik, blev jeg involveret i fodboldafdelingen i Åstrup, aldrig som spiller – nok også det bedste – men som forældre-træner for min ældste søns hold, frivillig, leder og senest som formand for Åstrup-Hammelev Fodbold. Den rejse har givet mig en stor indsigt i foreningslivet på godt og ondt, på udfordringerne, men heldigvis også på glæder og fornøjelser. Der er ydet mange timer til foreningslivet i Åstrup IF med vægt på livet i og omkring Åstrup/Hammelev Fodbold, der jo er en stor del af Åstrup IF. Jeg har mødt de ”gamle kæmper”, der har arbejdet for fodboldafdelingen i mange år, hørt historien om klubben, stået med mange udfordringer og opgaver og skal nu selv

med god hjælp arbejde med at fastholde fodbolden i Åstrup IF-regi. Nutidens udfordringer kan man kalde det.

Stor aktivitet – også uden for banerne – ved et drenge-fodbold-stævne i 1997.

Hvorfor vælger jeg så at gøre det? Primært fordi mine drenge elsker fodbold og stadig spiller. Men også fordi fodbolden og livet i ÅHF giver dem så mange oplevelser, som de ellers ikke ville have fået. Følelsen af at være en del af ÅHF er stille og roligt kravlet under huden på mig, og værdibegreberne som involvering, fællesskab, tryghed, udvikling og bredde skal der arbejdes for – måske mest af alt i en moderne verden som her i 2015.

Jeg arbejder for, at de rammer, som mine drenge er vokset op med, fortsat skal være der. Arbejder sammen med de mennesker, der frivilligt vælger at forme rammerne, fordi de har et godt hjerte og vil gøre noget for andre. Disse virkelig entusiastiske mennesker, som man kun kan beundre og sige tak til. Det vil jeg gerne være en del af og støtte op omkring.

For mig er det vigtigt, at disse rammer giver plads til alle, og at bredden i sporten er til stede. Der er nok, der vil eliten, altid færre der vil bredden. Derfor er det vigtigt, at de holdninger, som jeg mødte i ÅHF, fastholdes. Drømmen, interessen, samværet og kammeratskabet er elementer, jeg mødte ved min indgang i ÅHF, og disse vigtige elementer har hængt fast i mig. Det er også sjovt og givende at vinde en fodboldkamp, men hvis de nævnte elementer ikke er der, er det hverken sjovt eller muligt at vinde en kamp. Samhørighed er kodeordet.

Når jeg har bevæget mig rundt i Åstrup IF gennem de seneste år, har jeg fået en bred kontaktflade med alle lige fra medlemmer, forældre, formanden, halinspektøren, kiosken, afdelingsformænd, trænere i andre afdelinger og hovedbestyrelsen. Jeg har nydt det og har altid følt mig velkommen. Jeg nyder at hilse på dem, man møder i foreningen, dem der er ens lidelsesfæller.

Foreningskulturen har fået nye udfordringer, siden Åstrup IF startede; tiden er blevet en anden. Men det giver fortsat en glæde og en god fornemmelse i maven at være sammen med andre i foreningen og at være social om fælles oplevelser om idræt. Det at man hører sammen med andre og har noget fælles, føler jeg, er pulsen i Åstrup IF. Idræt er stadig fysisk og psykisk sundt, og mennesker i forening vil altid være at stile efter. At man så i Åstrup IF er enige om at arbejde sammen mellem afdelingerne og skabe noget sammen, er kun desto bedre. Åstrup-dagen 2015 er et lysende eksempel på samhørighed og samarbejde. Derfor skal der stadig være foreninger som Åstrup IF.

Jeg hylder foreningslivet, og derfor er jeg en del af det. Trods udfordringer giver det glæde til en selv og forhåbentlig også til andre. Det er værd at kæmpe for!

Tillykke til Åstrup IF med jubilæet, og tillykke til alle de frivillige kræfter, der har ført foreningen frem til 2015. En forening lever ikke selv sit liv; det leves af personerne i foreningen, så husk at støtte op om Åstrup IF. En lille hjælp og en lille påskyndelse betyder så meget for dem, der passer på rammerne og indholdet i Åstrup IF – og det giver noget igen!

I tidens løb har foreningen taget flere "nye" sportsgrene på programmet – også sportsgrene, som var ukendte for langt de fleste for 50 år siden. Et eksempel derpå er petanque. Afdelingen har i hele dens levetid haft Tonni Udsen som formand, men nedenstående indlæg er skrevet af hendes mand. Begge er for øvrigt medstiftere af foreningen.

Petanqueafdelingen – afdelingen med landsholdspillere

Af Kresten Udsen

Petanqueafdelingen blev oprettet i 1995, og i 1996 blev vi medlem af Dansk Petanque Forbund (DPF).

Vi startede med at spille på kommunens baner ved Grenaa Idrætscenter. Der spillede vi et par år, inden det lykkedes Tonni at overbevise den daværende hovedbestyrelse om fordelene af eget baneanlæg.

I 1999 fik vi endelig baner ved Åstrup Fritidscenter.

Vi startede i DPF's regionalserie i 2000 og deltog i Jysk Forårsturnering samt diverse DGI-turneringer og private stævner.

2006 blev et skelsættende år for afdelingen. Turneringsholdet rykkede nemlig op i Danmarksserien; oprykningen udløste kommunens hæderspris til holdet. Oprykningen medførte dog også problemer; for at kunne få hjemmebane skulle vi nemlig have flere baner. Efter forhandling med kommune og hovedbestyrelse fik vi lov til at udvide banearealet. Det blev så det store projekt i 2007. Rent sportsligt gik det OK i Danmarksserien; vi blev nr. 4.

2008 var året, hvor petanqueafdelingen fik sit første store resultat. Vi blev landsmestre for 6-mandshold inden for DGI. De følgende år sluttede holdet altid i top 3 i Danmarksserien, men oprykningen glippede flere gange i sidste kamp.

2011 blev året, hvor vi rykkede op i 2. division; desværre spillede vi os ikke op, men blev tvangsoprykket grundet et afbud; vi måtte dog rykke ud igen, da vi manglede ét point. Et plaster på såret var dog, at et af vore triplehold vandt sølvmedaljer ved landsmesterskaberne inden for DGI, nemlig Niels Hammer, Morten Pihl og Glenn Holmgaard-Udsen, som kun var ganske få points fra guldmedaljen.

2013 er og bliver "Året for petanqueafdelingen". For første gang fik afdelingen landsholdspillere. De tre veteran-spillere Kim Frost, Finn Kristensen og Kresten Udsen blev nemlig udtaget til det danske landshold til to landskampe mod Sverige samt til det nordiske mesterskab, som afholdtes i Middelfart; her blev holdet nr. 6. Holdet vandt også bronzemedaljer ved de danske mesterskaber. Derudover var Åstrup Petanque Afdeling vært for det nordiske mesterskab for U 23 og juniorer. Stævnet blev afholdt ved Hellnan Marine Hotel, hvor vi fik anlagt en fin bane, som fik utrolig meget ros, ligesom hele stævnet blev rost til skyerne.

Året sluttede også rigtigt godt; Danmarksserieholdet rykkede op i 2. division igen efter en rigtig god sæson.

2014 blev en lidt underlig sæson; vi kunne faktisk ikke stille hold, men fik overtalt et par spillere lidt længere herfra til at hjælpe os. Det gik faktisk godt, vi blev nr. 3 i 2. division til alles overraskelse.

I 2015 har vi grundet mangel på turneringsspillere måttet trække vores 2. divisionshold, så denne sæson står kun på regionalspil. Dog tror vi på fremtiden; det er nemlig lykkedes at få en landsholdsspiller mere. Helena Frost blev udtaget til DPF's talenttrup, og efter flere træningssamlinger blev hun udtaget til det danske U 23-landshold for kvinder og var efterfølgende med til EM i Spanien.

Petanque er jo et meget socialt spil, som kan dyrkes af spillere i alle aldre. Det har afdelingen altid gjort meget ud af, og gør det stadig. Selv om turneringsholdet har fyldt meget her i afdelingen, har alle medlemmer altid bakket fuldt og helt op om dette. Det skyldes, at afdelingen har formået at bevare den ægte Åstrup-klubånd, som den var for 50 år siden, og det skyldes især formandens utrættelige medlemspleje. Vi kan nemlig lide at være sammen både til træning og til stævner samt privat, uanset hvor stor aldersforskellen har måttet være.

Træningsaften i petanqueafdelingen på banerne bag klubhusets cafeteria.

Her præmieres et drengehold af samme årgang som skribenterne på den følgende side.

Mens kun to af de nulevende 16 stiftere af foreningen ikke bor her på egnen, er et stort antal af de senere årgange af medlemmer - i takt med tidens trend - flyttet herfra på grund af uddannelse og job. Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at man har glemt sin tid i ÅIF. Her følger fra to tidligere drenge- og ungdomsspillere et eksempel på, at tiden i foreningen fortsat betyder meget for dem.

Fodboldkammerater som børn og unge – venner for livet

Af Dennis Jørgensen og Thomas Kildal

Den ene halvdel af dette forfatterteam startede med at gå til fodboldtræning i Åstrup IF som 4-årig tilbage i 1984. Så selv om det efterhånden er nogle år siden, at vi var aktive medlemmer, ligger der tilsammen mere end 30 års medlemskab bag ved dette indlæg. For os begge har det været fodbold, der har været det altoverskyggende tema, selv om der også blev spillet badminton og håndbold undervejs. Fra de første fodboldår og helt til tidspunktet, hvor ambitioner drev os væk fra hjembyen, har Åstrup IF været et centralt samlingspunkt i flere henseender.

Det hører også med til historien, at vores årgang (1980) var en af de mest stabile i fodboldafdelingen i 90'erne. Fremmødet til træning og kamp var meget højt, og de færreste ville springe en træning eller kamp over, hvis de overhovedet kunne undgå det. Dette engagement skyldes mentaliteten i og omkring foreningen og ikke mindst lige så engagerede trænere.

Rent sportsligt var der nogle på holdet, som vel sagtens kunne have gjort sig gældende på andre hold, der spillede i rækkerne over os. Alligevel forblev holdet stort set intakt helt frem til seniorårene. Denne loyalitet og dette sammenhold kan vi selvfølgelig godt være stolte over. Det er dog helt sikkert, at foreningens rammer og værdier fremelskede begge dele. Tillige blev vores sportslige ambitioner også indfriet, og selv om ingen af os nåede et højt niveau, var vi for det meste seriøse i vores tilgang, og vi opnåede trods alt en vis udvikling og gode resultater.

Efter etableringen af flygtningecentret nær Åstrup Stadion begyndte flere børn af flygtningefamilier at dyrke sport i ÅIF, også på vores hold. Trods sprogvanskeligheder blev de pågældende spillere hurtigt en del af det sammenhold, som prægede holdet. Vi tror, at deres oplevelser i foreningen har haft positiv betydning for deres fortsatte tilværelse i Danmark, selv om vi dengang ikke tænkte på begrebet integration.

Nogle af de oplevelser, der står stærkt i erindringen, er vores mange fælles ture som f.eks. deltagelse i Dana Cup i Frederikshavn og træningsturen til Rimini i Italien. Det er i dag ikke unormalt selv for de yngre årgange at tage på træningsophold i udlandet, men for os tilbage i 1997 var det en sjælden mulighed, som rystede holdet endnu bedre sammen. Det var en tur, som vi i dag stadig taler rigtig meget om – og ja, de fleste af os har også den dag i dag fast og løbende kontakt med hinanden, så det er livslange venskaber, der er kommet ud af vores fodboldtid sammen i Åstrup.

Det er også værd at nævne, at det er vores opfattelse, at foreningens trænervalg altid har matchet ønsket om at skabe et sted, hvor der knyttes stærke bånd, og her har vi en række gode oplevelser at huske tilbage på – som f.eks. fodboldaftenerne hjemme hos Svend Erik Mikkelsen, hvor landskampe og Champions League bød på mange gode stunder.

Der er ingen fra vores årgang, der havde så meget talent for fodboldspillet, at det blev til en professionel karriere af anstrengelserne. Vi vil alligevel påstå, at vores daglige gang i Åstrup IF igennem årene har givet os disciplin, holdånd, samarbejdsevne, vindermentalitet og målrettethed med på vejen. Dette har vi siden hen nydt godt af i vores respektive privat- og arbejdsliv. Det er ikke til at sige, om nogle af os var endt i dårlige kredse, hvis alle de mange aftener ikke var tilbragt med fodboldtræning, men der er ingen tvivl om, at tiden i Åstrup IF var med til at dirigere os alle i den rigtige retning. Vi kan derfor kun hylde det fortsatte arbejde med at skabe gode fysiske og sociale rammer for klubbens medlemmer. Desuden er det vores store ønske, at klubben fortsat lykkes med indsatsen til fordel for lokalsamfundet. Kort sagt har Åstrup IF dannet rammerne om nogle af de bedste øjeblikke i livet, og desuden tilført os mange kompetencer og livslange venskaber. Derfor er dette en oplagt mulighed for at sige TAK.

Utallige ulønnede trænere har i årenes løb anvendt rigtig mange timer på at give børn mulighed for at dyrke holdsport som fodbold og håndbold. Heldigvis har næsten alle overvejende gode minder fra deres tid som trænere. Her er et eksempel derpå fra én af dem, der har trænet i begge afdelinger. Samtidig er det et eksempel på, at nok har naboforeningen Hammelev Idrætsforening været en konkurrent, men det har ikke forhindret, at man har hjulpet hinanden.

Oplevelser som ny træner sidst i 90'erne

Af Conny Høyer Jørgensen

Med rødder i Hammelev IF – som håndboldspiller – var ”dem fra Åstrup” altid lig med ”fjenden”. Forbavset over mig selv blev jeg da også, da jeg pludselig en dag stod på Åstrup Stadion og havde sagt ja til at træne klubbens mini-drenge i fodboldafdelingen. Årsagen hertil var ene og alene, at min yngste søn, Lauge, stod uden træner.

Jeg kom til at træne 15 drenge i alderen 5 – 8 år. Nogle var meget engagerede, mens andre var mere interesseret i, hvad man kunne lege med på græsplænen af fuglefjer og lignende.

Jeg havde ikke en klap forstand på fodbold, men tænkte, at det nok skulle gå, for det var sikkert mest en legetante, som børnene i den alder havde brug for, og så én der skulle binde deres snørebånd og tørre deres næser!

Det, som jeg ikke vidste, var, at der på sidelinjen stod en flok halvprofessionelle fædre, der alle var superdygtige fodboldspillere fra en tid, jeg ikke var bekendt med, idet jeg stort set aldrig havde været på et fodboldstadion.

Nå, men ved hjælp af to af fædrene (som kendte fodboldreglerne) fik vi et par gode sæsoner sammen. Fædrene tog sig af den flok drenge, som var mest interesserede, og jeg forsøgte at samle resten, så der også var plads til den sociale del af spillet. Det vidste jeg, at jeg var god til.

Jeg var - og er – af den opfattelse, at der altid skal være plads til en hyggestund med forældre og børn i sjove legeaktiviteter, som samler både de dygtige og de mindre dygtige. Jeg tror ikke på, at holdsport holder ret længe, hvis ikke den sociale del prioriteres højt.

Efter et par år i ÅIF holdt jeg pause for at følge min datter i GIF-fodbold, men herefter var jeg tilbage i Åstrup. Endnu en gang var det Lauges hold, der manglede en træner, men denne gang i håndbold. Så op på hesten igen. Og håndbold – det havde jeg i hvert fald forstand på.

Men ak og ve. Jeg havde vist fortrængt, at det var 15 år siden, jeg selv havde spillet håndbold, så der var mange nye regler og udtryk, jeg måtte sætte mig ind i: 3-meter-kast var blevet til frikast, en træner hed nu coach, spilfordeleren var nu blevet playmaker o.s.v. Desuden tog man ikke længere indkast med begge hænder over hovedet, og det var heller ikke længere tilladt at ”fælde” én, der skød fra fløjen.

Nå, men et var regler og udtryk, noget andet var teenagedrengene. 8-10 drenge i 12-14-års-alderen – det var en udfordring af de store. Og her stod jeg helt alene – uden back up fra professionelle fædre på sidelinjen. Der var kun drengene, og de var meget sociale. Vi trænede flere gange om ugen, og jeg blev mere og mere hæs af at råbe af de pokkers unger. Hver for sig var de søde og opdragne, men sammen var de ret stride.

Om jeg overhovedet lærte dem noget omkring håndboldspillet, kan jeg godt have min tvivl om, men de var stabile og kom til træning næsten hver gang. Der må have været noget, der tiltrak dem. Måske var det den sociale side af håndboldsporten?

Tak for mange gode oplevelser, drenge og piger. De fleste af jer er nu voksne og selv på vej til at få børn. Og husk at sende dem til håndbold eller fodbold. Det vil I aldrig fortryde!

Også aerobic har Conny Høyer Jørgensen dyrket. Hun var tilmed foreningens første instruktør i denne motionsform. Billedet er fra 1997.

Så er der dækket op til den indendørs del af loppemarkedet (billedet er fra omtrent år 2000)

Selv om mange ledere lægger et stort ulønnet arbejde i foreningen, er der til stadighed brug for at skaffe penge, så medlemskontingenter kan begrænses. Foreningens største indtægtskilde i dens levetid har ubetinget været loppemarkederne. Der skal imidlertid arbejdes for sagen – til loppemarkedet 2015 brugte medlemmer m.fl. 3.086 timer! En af dem, der gennem årene har lagt utallige timer i den opgave, beretter.

Loppemarkeder – den store indtægtskilde

Af Birthe Holst Andersen

Som i de fleste andre foreninger, der drives ved frivillig arbejdskraft, skulle der tænkes i muligheder for at tjene penge, og i 1973 besluttede bestyrelsen, at vi skulle prøve at afholde loppemarked.

Vi gik entusiastiske i gang med planlægningen, hvor der skulle skaffes lokaler, biler til indsamling af effekter, frivillige hjælpere samt annoncering og reklame for arrangementet.

Hermed var grunden lagt til vores lange tradition med at afholde et loppemarked hvert år lige siden – et loppemarked, der har udviklet sig til at være Djurslands største og mest velbesøgte loppemarked, hvortil folk kommer fra nær og fjern.

De første år foregik det i de størrelsesmæssigt beskedne lokaler i Åstrup Forsamlingshus samt på arealerne omkring huset.

Der blev indsamlet masser af gode ting, og indsamlingen foregik sådan, at der blev sendt en lille lastbil rundt til hvert kvarter – godt bemanded med indsamlere, der var ude at ”stemme dørklokker” i hvert eneste hus på ruten. Der var et fantastisk sammenhold og stor glæde ved at beundre ”rovet”, som man hver især kom hjem med.

Alle de gode sager blev sorteret, og de bedste effekter valgt fra til en særlig auktion. Over en weekend blev der så handlet til den store guldmedalje, og de særligt udvalgte effekter blev solgt fra en ladvogn, hvorfra den fantastiske auktionarius Erland Pedersen fik rigtig mange penge i kassen.

Loppemarkedet var et tilløbsstykke ikke blot for foreningens medlemmer, men også med stor opbakning fra byens indbyggere - gamle som unge – der for langt de flestes vedkommende glade mødte op og gav en hånd med både til indsamling, opstilling og salg.

Denne opbakning nyder vi stadig rigtig godt af; dog er der desværre flere, som af naturlige årsager er faldet fra, men mange har trods en fremskreden alder trofast mødt op og givet et nap med, alt det man kunne holde til.

Med årene blev pladsen i forsamlingshuset for trang, og på et tidspunkt blev loppemarkedet derfor flyttet til Ungdomsgården over for forsamlingshuset, men også her fik vi hurtigt pladsmangel.

Da Åstruphallen endelig stod færdig, havde vi omsider den plads, vi havde brug for, og her kunne effekterne stilles op, så de rigtig kom til deres ret. Der blev lavet afdelinger, så kunderne nogenlunde vidste, hvad de kunne finde hvor.

I dag har vi delt op, således at der i hallen findes følgende afdelinger: Tøj, sko, småting, radio/TV, malerier, elartikler, bøger og endelig en lille afdeling med fine møbler. Desuden er der i hallen salg af lotteri og en slikbod, ligesom cafeteriet naturligvis er åbent.

Udenfor er der også fyldt op med større møbler, cykler, vaskemaskiner og jern samt ofte salg af blomster.

Også indsamling af effekter bliver der lagt flere kræfter i, idet der indsamles hele året. Det kræver plads til opbevaring, og heldigvis har lokale beboere i årenes løb været så venlige at stille lokaler til rådighed til formålet. De seneste mange år har ”lageret” været hos Grethe og Jørgen Mikkelsen på Åstrupbakken.

Loppemarkedet er blevet en meget vigtig indtægtskilde for foreningen, hvilket tydeligt illustreres ved omsætningen, som i 1973 var ca. 8.000 kr., og som er vokset til i 2015 at være på ca. 250.000 kr.

Dette var ikke muligt uden en flot indsats fra nuværende og tidligere medlemmer, forældre samt lokale beboere – en indsats som Åstrup IF er meget taknemmelig for.

Inden for de seneste 10 – 15 år er nye og konkurrencefrie motionsformer blevet meget udbredte. Aktiviteterne udøves enten i privatejede eller i foreningsdrevne motionscentre, og Åstrup Idrætsforening har fulgt trenden ved at oprette særskilte afdelinger for både spinning og holdfitness. Zumba er en del af tilbuddene i holdfitness-afdelingen. Her beretter foreningens første instruktør i disse discipliner om aktiviteterne.

Nye aktiviteter er kommet til

Af Annette Hedegaard

Vi ankom til Åstrup IF i 2008 – det mener vi, at det var. Før vores ankomst og samarbejde med foreningen havde vi vores eget lille fitness-center inde i Grenaa, men det kunne desværre ikke overleve starten af finanskrisen.

Da vi syntes, det var spild af godt fitness-udstyr, forsøgte vi at finde en forening, som var interesseret i at køre vores koncept videre. Der var andre foreninger, som var interesseret, men de var ikke interesseret i vores fantastiske e-Tenzor spinning-cykler. Vi havde på forhånd besluttet, at vi ville være der, hvor spinning-cyklerne kom til at stå, og det blev så heldigvis hos Åstrup IF. Vi har så siden da kørt spinning-hold og holdtræning i lokalet på 1. sal og i hallen, og vi var omkring 300 hver torsdag aften til zumba, da det var på sit højeste. Der har kørt hold stort set hver dag og flere hold den samme dag lige siden.

Åstrup IF er heldigvis en forening, som gerne vil være med på det nyeste inden for fitness-verdenen.

Allerede inden fitness var en del af aktiviteterne, var der gang i nye motionsformer. Billedet er fra 2001 og taget i det lavloftede gymnastiklokale i klubhuset.

For ca. 2½ år siden var vi med til at beslutte at indkøbe udstyr fra et nedlagt fitness-center i Horsens, hvor vi var nede og pille det ned og få det fragtet til Grenaa. For ca. 1 år siden blev der så etableret et lille fitness-center med nogle af de maskiner, som var blevet hentet hjem.

Nu glæder vi os bare til, at den nye hal med fitness-afdeling står færdig, så vi kan komme til at betjene endnu flere glade fitness- og motionsudøvere, med alt det gamle og alle de nye skøre ideer, som vi måtte finde på.

At være aktiv i en holdsport giver moralske forpligtelser over for holdkammerater og forening. ÅIF har altid gerne villet fremme en sådan holdånd. Derfor er det glædeligt at læse, at skribenten trods 35 års fravær stadig husker og værdsætter de forpligtelser, som hun følte over for holdet og foreningen.

Det forpligtende fællesskab

Af Ulla Thorsted

Da Jøsse bad mig skrive et indlæg til jubilæumsskriftet, vidste jeg med det samme, at faktisk indhold var udelukket – jeg hørte hele tiden Jøsses stemme i mit øre: ”nej, det var ikke i 74, Ulla, det var i 75...”. Min hukommelse er temmelig selektiv, hvad angår tid og sted. Til gengæld kan jeg stadig huske Lene Kildals (dengang Udsen) telefonnummer hos forældrene i Dolmer og Jette Bachs fødselsdato, selv om det er mere end 35 år siden, jeg havde brug for at vide det.

Men jeg spillede i hvert fald håndbold på Åstrup IF's første dameynglingehold, som kom i mesterrækken, og som hvert andet år fik læsterlige klø af Vissing-Hadsten – dér engang midt i slutningen af 70'erne.

I 1980 flyttede jeg som 19-årig til København og kom på Vanløses førstehold i Københavnsserien, og jeg spillede i Vanløse gennem ca. 25 år, inden mit hold som godt brugte old girls valgte at stoppe karrieren.

Derefter blev vort fællesskab en udelukkende social ting med månedlige spise-arrangementer, tøsesnak samt en årlig weekendtur til en storby i Europa. Undervejs i håndbolddagene og senere deltog vi i og skrev sange til hinandens 30-, 40- og 50-års fødselsdage – indtil den dag, hvor én af os inviterede halvdelen af holdet til sin 50-års fødselsdag – og jeg var blandt den halvdel, der ikke blev inviteret.

Udover at det sved at blive valgt fra, fik det mig til at tænke på, hvad det egentlig er, der binder os sammen som mennesker, når ikke det er blod og gener. Jeg er kommet til den konklusion, at når ikke vi er forpligtede eller afhængige af at nå et fælles mål, er fællesskabsfølelsen langt hen ad vejen en illusion båret af ønsket om sammenhold, og hvor udkommet for den enkelte alene er det ”at få noget med hjem”. Som at dyrke fitness eller tage til Roskilde-festival – begge dele afvikles og fungerer ganske glimrende uden både din og min tilstedeværelse. Og man kan godt gå rundt i årevis med en klar forestilling om, at ens rolle og det, man mener at bidrage med, betyder noget for det uforpligtende fællesskab. Men hvis et fællesskab ikke har et fast defineret mål, vil der pr. definition være divergerende opfattelser af, hvad der er nyttigt og nødvendigt for gruppen. Derfor kan fællesskabet paradoksalt nok bibringe den tungeste følelse af forladthed, når man opdager, at man bidrager med noget, som ingen efterspørger.

Men, men, men... dengang i 70'erne – vi spillede ikke bare håndbold, hvor der var brug for hver eneste spiller banen rundt, og den enkeltes rolle var klart defineret. Vi skrev og mangfoldiggjorde klubbladet på en spritduplikator på loftet i forsamlingshuset, og vi arrangerede de første loppemarkeder i forsamlingshuset. Og i dag kan jeg sige: Næsten bedst af alt – på vores hold var det også trend at spille guitar og synge, hvilket den dag i dag giver mig den største glæde i forskellige forpligtende sammenhænge, hvor flere instrumenter skal være stemt ens og spille i samme takt for at få noget fornuftigt lyd ud.

Og hvor vil jeg så hen med alt det her? Jo, hvis dit barn, din mand, din nabo ser ud til at mistrives, så hiv dem ind i et samvær med andre mennesker rundt om en sag eller en opgave, der forpligter dem. Lad dem mærke, at deres indsats er vigtig og nødvendig – at det, de er en del af, ikke kan blive helt godt uden lige netop deres indsats.

Foruden ungdommens største og mest intense oplevelser har ÅIF givet mig det nok allerbedste: Følelsen af at være uundværlig. Og med håb om et mindeværdigt jubilæum vil jeg gerne hermed udtrykke min dybeste taknemmelighed for netop det!

Det sker kun meget sjældent, at en forening kan holde 50-års-jubilæum med en af stifterne som formand, ligesom det er sjældent, at en forening har samme formand i mere end 43 år. Begge dele er tilfældet i Åstrup Idrætsforening, og navnet på den pågældende er i daglig tale Jøsse. Udover at være formand har han beklædt talrige træner- og lederposter i foreningen, så han har rigtig gode forudsætninger for at udtrykke sine tanker ved jubilæet. Også tillidsposter uden for foreningens regi har han længe varetaget.

Formandens tanker ved 50-års-jubilæet

Af Jørgen Josefsen

”Tanker ved 50” synger Bjørn Afzelius, hvor han reflekterer over de forsvundne 50 år af hans liv. Jeg vil ikke synges, men har tænkt lidt over de første 50 år af Åstrup Idrætsforenings liv. Et liv, som også har været mit liv, et fantastisk liv med så mange gode minder.

Jeg var et af de unge mennesker, der i 1965 var med til at starte vores forening, og siden har jeg været en del af den både som aktiv, træner og leder. Allerede ved starten fik jeg mit første lederjob, da jeg blev udnævnt til ” indkøbsagent”, hvilket betød at jeg skulle indkøbe de nødvendige badmintonbolde. Det må jeg åbenbart have gjort til bestyrelsens tilfredshed, for i 1967 blev jeg opfordret til at stille op til bestyrelsen og valgt. I 1972 blev titlen så formand, og her har jeg så været siden.

Nu er det så, jeg reflekterer over, hvorfor pokker er jeg blevet hængende i så mange år. Hvorfor har jeg valgt at være med på hele ”rejsen”? Et svært spørgsmål selv at besvare. Der er mange årsager, nemlig godt kammeratskab, gode oplevelser, fantastiske ture rundt til stævner i ind- og udland, træner for min hustru og mine børn, stædighed, stolthed, men når det kommer til stykket, så er den væsentligste årsag, at jeg godt kan lide at være leder. Jeg kan lide at være med til at påvirke det, jeg brænder for, at forme noget og være med til at præge udviklingen, at se noget gro, at være med hvor det sker, være med til at bestemme i hvilken retning man skal gå.

Socialt samvær og hygge på foreningens Norges-tur med både fodbold- og håndboldhold i 1985. Overnatning i fjeldet, egen madlavning og hygge omkring bålet.

Alt dette har jeg til fulde fået opfyldt i **vores** forening. Det er jo eventyret om den grimme ælling, som ingen regnede for noget, og som der blev rystet på hovedet af, noget der snart ville gå i sig selv igen. Historien om **vores** forening viser, at hvis man er flittig, stædig og stolt, så kan alt

lykkes. Der er rigtig mange trænere/ledere/forældre i **vores** forening, der har haft disse egenskaber, som vi kalder klubånd, og derfor har **vores** forening været en succes. En kæmpesucces, som vi alle kan være stolte af.

I **vores** forening er der rigtig mange personer, som bliver hængende som ledere i mange år. Antallet af æresmedlemmer i **vores** forening, som er en titel man kan få, når man har været træner/leder i foreningen i mindst 25 år i træk eller 30 år i alt, er på 15 personer. De har alle været med til at præge foreningen i den rigtige retning, haft den rette klubånd, og har med deres flid og stædighed en stor del af æren for foreningens succes.

Der bliver i disse år snakket meget om, at det blevet sværere at få frivillige trænere og ledere i foreningerne. Det er delvis rigtigt, og det skyldes, at mange er blevet egoistiske og kun vil udføre frivilligt arbejde, hvis det kan komme dem selv til gode. Mange frivillige melder desuden fra på grund af forældre, som har for store ambitioner på deres børns vegne. I dag er det jo ikke acceptabelt, at ens barn spiller på klubbens 2. hold. Nej, så hellere flytte børnene til en anden klub eller en anden idrætsgren, for succes det skal de have. Ligeledes er der i disse år en tendens til, at man ønsker at dyrke mere individuelle sportsgrene som løb, fitness m.m. - idrætter som ikke giver fællesskab og klubånd, og som det derfor er svært at skaffe ledere til.

Deltagelse i stævner har også givet lejlighed til socialt samvær og hygge med idrætsudøvere fra andre nationer, her ved Dronninglund Cup i 2000.

En anden årsag til, at det også fremover bliver sværere at skaffe ledere er, at kommuner og idrætsorganisationer, ikke har foreningsarbejdet og de frivilliges arbejde i fokus. I flere år har DGI konkurreret med foreninger og selv startet idrætscentre op, uden om foreningslivet. Det er utroligt, at mange foreninger betragter "vores" egen idrætsorganisation som en modspiller og konkurrent. I kommunerne er der også manglende fokus på det frivillige arbejde. Der bliver ustandseligt snakket om, at de idrætsfaciliteter, som lokale idrætsfolk og borgere har sparet sammen til og mange steder selv bygget og passet, nu skal stilles til rådighed for uorganiserede og selvorganiserede personer og grupper. Hvis det er tendensen fremover, vil der i løbet af få år mangle rigtig mange idrætsledere. Konsekvensen kan blive, at arbejdet overtages af lønnet personale i kommuner og ungdomsskoler.

Hvis foreningslivet skal overleve, skal kommuner og foreningernes idrætsorganisationer have fokus på de frivillige ledere. Det er foreningslivet, der er rugekassen for hele demokratiet - det er herfra rigtig mange politikere har deres første møde med demokrati og ledelse.

Tusind tak til alle, der har bidraget som medlem, træner, leder i foreningens første 50 år.

*Intet 50-års-jubilæum uden omtale af stiftelse og udvikling i foreningens første 25 år. Derfor følger her uddrag af indlæggene i det jubilæumsskrift, som blev udgivet ved foreningens 25-års-jubilæum i 1990. Det blev redigeret af Elin Dreyer Eriksen og indeholder indlæg af de tre formænd, som foreningen havde haft på det tidspunkt. Antallet af formænd er for øvrigt ikke ændret siden, idet Jørgen Josefsen nu har været formand i 43 år.
"....." betyder, at en del af de oprindelige indlæg er udeladt her.*

Uddrag af indlæg i jubilæumsskrift fra 1990

Stiftelsen – og de første år

Af Knud Kildal (formand 1965 – 1970)

..... I 1965 var Åstrup en ganske lille landsby, som på alle måder var langt mere afsondret fra Grenaa, end tilfældet er i dag. Arealerne på bakkerne ind mod Grenaa (nu Åstrupskrænten og Åstrupparken) var åbne marker, ligesom ingen havde tænkt på de veje, som i dag hedder Åstrupvænget, Åstrupbrinken og Åstrupkrogen. Åstrup var den ene tredjedel af Gammelsogn Kommune, som derudover omfattede Dolmer og Robstrup, og som kun havde ca. 350 indbyggere. Kommunen havde egen skole for de tre mindste årgange, nemlig den nuværende Åstruphegnet 22 (over for Ungdomsgården).

Nogle år tidligere havde der eksisteret en idrætsforening i kommunen, nemlig Åstrup Gymnastikforening, hvis sidste udfoldelser mig bekendt blev udøvet i form af udendørs håndbold. Børn og unge, som ønskede at dyrke idræt i organiseret form, måtte altså søge uden for kommunegrænsen, f.eks. til Grenaa Idrætsforening, Hammelev Idrætsforening og Thorsø KFUM. I sommerhalvåret blev sportspladsen vest for Åstrup skole dog flittigt anvendt til "uorganiseret" fodbold og til tider til håndbold. Som hovedregel fordelte de spillere, som mødte op en given aften, sig blot på 2 hold, og så blev der spillet til mørket var godt og vel faldet på – hver aften. Spillerne var både store og små – og til tider af begge køn. Ved nogle få lejligheder blev der også arrangeret kampe mod hold fra kvarterer i Grenaa.

Disse udfoldelser og det sammenhold, som blev skabt på den måde, resulterede i, at vi savnede sted og anledning til at samles i vinterperioden. Formålet kunne ikke opfyldes ved at indmelde sig i en af naboklubberne, for her ville vi jo blive opdelt efter alder og køn og blive blandet med mange andre, ligesom vi ville få "ældgamle" ledere på 40 år eller mere til at bestemme over os.

.....

Efterhånden var vi så sikre på vore egne ønsker, at en selvbestaltet deputation opsøgte formanden for I/S Åstrup Forsamlingshus, Peter Sørensen, "Vester Hesseldal" for at forhøre os om mulighederne for at leje forsamlingshuset, og til vores store glæde havde Peter ikke noget imod at lade os leje huset, heller ikke selv om vi ville spille badminton. Peter var endda så venlig at sætte prisen for leje efter vores formåen, så prisen pr. aften blev fastsat til 10 kr. - incl. lys og varme.

.....

Stiftende generalforsamling den 9. oktober I mødet deltog følgende: Hans Petersen, Åstrup, 17 år, Erling Kildahl, Dolmer Mark, 19 år, Poul Jørgen Bitz, Åstrup, 17 år, Jørgen Josefsen, Robstrup, 14 år, Jens-Ove Petersen, Åstrup, 13 år, Lars Møller, Robstrup, 15 år, Kresten Udsen, Robstrup, 15 år, Erling Kildal, Åstrup Mark, 12 år, Inge-Lise Rasmussen, Åstrup, 15 år, Margit Nielsen, Åstrup, 12 år, Vinnie Rasmussen, Åstrup Mark, 14 år, Knud Kildal, Åstrup Mark, 16 år. Det må tilføjes, at flere på forhånd havde meddelt, at de ønskede at blive medlem Som medstiftere bør derfor også regnes følgende: Ole Josefsen, Robstrup, 13 år, Else Pedersen, Åstrup, 18 år, Ulla Nielsen, Grenaa, 17 år, Tonni Pedersen, Åstrup, 14 år, Grethe Rasmussen, Dolmer, 13 år, Thorkild Pedesen, Åstrup, 14 år.

Opgaven var nu hurtigst muligt at blive klar til at mødes i forsamlingshuset. Der skulle naturligvis bruges forskellige rekvisitter som badmintonnet og afmærkning af banen, ketsjere og bolde, men muligheden for at hente økonomisk støtte til det lå os så uendelig fjernt, at ingen blot tænkte derpå. Som ketsjere og bolde blev derfor lånt nogle af de sæt, som normalt blev anvendt på græsplænen, til afmærkning af baner blev hentet kasserede kridtstumper i Østre Skoles

papirkurve, og som net blev tilklippet en del af min faders kyllinge-ståltråd. Dermed kunne sportsaktiviteterne begynde, og det skete onsdag den 20. oktober 1965 kl. 19.

Som tidligere nævnt var det for mange af medlemmerne vigtigt med andre aktiviteter end sport. I den lille stue blev derfor spillet bob, kort m.m., der blev spillet musik med tilhørende afstemninger, og der blev solgt sodavand – til hver spilledag fragtet til og fra forsamlingshuset på trillebør.

Badmintonspillet foregik efter et forud fastlagt program, og der var noget nær mødepligt for alle. Ingen af os havde spillet badminton andre steder end på græsplænen, da vi startede, og instruktionen bestod i cirkulation af en instruktionsbog, som vi havde lånt på biblioteket, så standarden har nok ikke været frygtindgydende.

De første år i 70'erne

Af Per Holm Rasmussen (formand 1970-1972)

..... Aktiviteterne i perioden omfattede først og fremmest en betydelig intensivering af klubaktiviteterne i tilknytning til badminton og bordtennisaktiviteterne i forsamlingshuset. Dette foregik i det gamle forsamlingshus, i den lille stue. Indretningen blev ændret ganske betydeligt, idet den tidligere møblering bestod af træbænke og store borde med løse bordplader anbragt på bukke, samt en belysning der var mere effektiv end tiltalende. Vi fik fremskaffet et betydeligt antal sodavandskasser (den gamle type af træ), og disse var centrale for opbygningen af en imponerende bar, små borde og tilhørende siddeskamler. Belysningen blev også opbygget, så den passede til det nye inventar, og den centrale del af lampeskærmene var tomme flødebollekartoner. Der var betydelig tilslutning til klubaktiviteterne, og mange medlemmer kom hver eneste aften året rundt.

Hvis vi herefter kaster et blik på periodens idrætslige aktiviteter, må vi for det første slå fast, at badminton og bordtennisaktiviteterne blev fortsat efter de retningslinier og under de rammer, der havde udviklet sig i årene forud.

Torsdag den 15. april 1971 var der generalforsamling i foreningen, og denne gang var det væsentligste dagsordenspunkt en ændring af vedtægterne. Der var almindelig enighed om, at den hidtidige sommerfodboldaktivitet, der foregik på den gamle sportsplads i Åstrup, og formelt var udenfor foreningens regi, ikke længere var tilstrækkelig.

En anden begivenhed fra denne sommer var, at vi deltog i Randers Dagblads sommer-cup turnering for klubhold på Djursland. Vi havde her tilmeldt os uden bane, idet det var aftalt, at vi spillede alle kampe på udebane.

Vi fik til sæsonen 1972 etableret en aftale med Hammelev Idrætsforening, gående ud på, at vi kunne anvende deres udendørs anlæg til træning og kampe. Det daværende anlæg var væsentlig mindre end det nuværende, og det var derfor et problem, at vi stadig ikke havde en bane, der helt overholdt de krævede mål, men vi fik dispensation for de få meter, der manglede, og vi var herefter med i JBU's turnering fra sæsonstart i 1972.

Efter vedtægtsændringerne var der ingen formelle hindringer for at etablere en håndboldafdeling. Da der sidst på sommeren (1971/red.) viste sig interesse for en sådan afdeling, oprettede vi den uden videre, og samtidig tilmeldte vi et herre- og et dameynglingehold til vinterens turnering afviklet af RAGU. Vi havde ganske vist ingen træningsfaciliteter, men vi fik en aftale om at låne gymnastik-salene på gymnasiet hver fredag aften, og det gik efter omstændighederne udmærket. De sportslige resultater var også fuldt tilfredsstillende for helt nye hold.

I sommeren 72 deltog vi i den tilsvarende udendørs turnering, idet vi også her benyttede os af banerne på Hammelev Stadion, da vi jo ikke selv havde baner til rådighed. Dette er i øvrigt blot et af flere eksempler på periodens på mange måder fortrinlige samarbejde mellem Hammelev og Åstrup Idrætsforeninger. Vi udviste her en glimrende evne til at konkurrere, når det var mest hensigtsmæssigt, og til at samarbejde, når det var mest fordelagtigt.

Vi fastholdt i hele perioden en aldersgrænse på 12 år, og arbejdet med børneholdene er først indledt i 1973.

Den nuværende formand ser tilbage. Perioden 1972-1990.

Af Jørgen Josefsen (formand siden 1972)

..... Som nævnt i min forgængers indlæg var der startet både fodbold- og håndboldafdelinger.

Træningen kom hurtigt i faste rammer, men aktiviteterne i disse afdelinger var spredt over Grenaa Hallen, skolernes gymnastiksale og Hammelev Stadion, hvilket ikke ligefrem indbød til meget klubliv. Derfor forsøgte vi ihærdigt at fastholde klublivet i forsamlingshuset.

I starten var det næsten de samme personer, der dyrkede alle aktiviteterne, men efterhånden kom der nye medlemmer til alle afdelinger.

Den store udvidelse af aktiviteterne gav hurtigt pladsproblemer. I Hammelev var der kun én fodboldbane (på dispensation) og ingen omklædningsrum. I Åstrup var der to håndboldbaner (hvis man da kan kalde dem det) og omklædning bag buskene.

Efter et par år lykkedes det dog at få tilskud til en ny bane i Hammelev.

Mange af de traditionelle arrangementer, som loppemarked, sommerfest og håndboldstævne i Hammelev bliver startet i disse år (1972-74/red.), arrangementer som både dengang og nu har givet foreningen en god økonomi.

Klublivet i forsamlingshuset ændrer sig i disse år (1975-77/red.) – både ledelse og medlemmer har på grund af de mange aktiviteter ikke så meget tid til at være med til klubaftener i huset, og i 1977 flytter man badmintonafdelingen til skolernes gymnastiksale. Man forsøger at fastholde bordtennisafdelingen og klubaftenerne, men i 1977/78 begynder fremmødet at være så ringe at det ophører. Klubaftenerne føres dog videre for de yngre medlemmer med filmaftener m.m. men klublivet i forsamlingshuset som i foreningens første år ophører. Sørgeligt mener mange, men en naturlig konsekvens af den udvikling, der skete i foreningen i disse år.

I denne periode (1978-83/red.) var det især de mange forhandlinger med Grenaa Kommune om vore forhold i Åstrup, der beslaglagde bestyrelsens tid. Kort beskrevet sker der det, at foreningen søger om at få stillet en del af den nedlagte nabogård til forsamlingshuset til rådighed for at lave omklædningsrum til håndboldspillere. Kommunens svar trækker ud – og i samarbejde med forsamlingshusets bestyrelse planlægges der nu omklædningsrum ved forsamlingshuset. Efter mange forhandlinger bevilger kommunen tilskud til byggeriet og tegningerne til ombygningen bliver lavet færdige. Da byggeriet så skal starte, trækker kommunen tilsagnet om tilskud tilbage og stiller os i udsigt, at vi kan få de omklædningsrum og klublokaler, som vi ønsker i den nedlagte gård, som nu skal restaureres og ombygges af kommunens unge arbejdsledige.

Sideløbende med klubhussagen forhandlede der med Grenaa Kommune om anlæggelse af nye baner, da de gamle skulle bruges til ny omfartsvej. Der blev afholdt mange møder, inden det blev besluttet at lave to midlertidige baner på den modsatte side af vejen, således at spillerne skulle passere den stærkt trafikerede omfartsvej for at komme fra omklædningsrummene til banerne.

Anlægningen af de nye baner i Åstrup gav i disse år en del diskussion om, hvor foreningen skulle spille fodbold, i Hammelev eller i Åstrup. Flertallet i bestyrelsen besluttede, at aktiviteterne skulle flyttes til Åstrup.

I denne periode (1978-83/red.) startes der dregehåndbold, microhåndbold og damegymnastik.

.....

Foreningen har nu (1984-90/red.) fået rimelige forhold til sine aktiviteter. Klublokaler og fodbold er samlet i Åstrup og håndboldafdelingen får hjemsted i Grenaa Hallen, både til kampe og træning.

De forbedrede forhold giver sig da også udslag i større medlemstilgang og større sportslige resultater. Fodboldherrerne rykker fra serie 5 til serie 3, ungdomsfodbolden får en fantastisk stor tilgang i de små årgange, og i løbet af få år har man hold i JBU's A-rækker.

I håndboldafdelingen rykker herrerne fra serie 4 til serie 2 og damer fra serie 2 til danmarksserien. Ungdomshåndbolden får hold i alle rækker og de bedste hold optages i JHF's divisions- og mesterrækker. Der arrangeres utallige ture til bl.a. Ollerup, Norge, Italien m.m.

I slutningen af perioden (1984-90/red.) mærkes det lavere børnetal – især i drengerækkerne. Og da afdelingen (håndboldafdelingen/red.) samtidig har besvær med at lønne en træner til de spillere, der vil træne, beslutter man at lave holdfællesskab med Hammelev IF.

I foreningens 25-års-jubilæumsskrift indgår en oversigt over vigtige begivenheder i tiden 1965 – 1990. Her følger fortsættelsen, nemlig en tilsvarende oversigt for årene 1990 – 2015. Begge oversigter er udarbejdet af foreningens formand siden 1972, Jørgen Josefsen, på grundlag af foreningens arkivmateriale og ikke mindst hans gode hukommelse.

Vigtige begivenheder i foreningens historie 1990 – 2015

Af Jørgen Josefsen

Udbygninger i Åstrup. 1990 – 2000.

I denne periode bygges klubhuset færdigt med cafeteria og klublokaler på 1. sal. Flere aktiviteter startes op i de nye flotte lokaler, bl.a. gymnastik, dart, børnefolkedans og klubaftener. I denne periode bygges også den længe ønskede og tiltrængte idrætshal i Åstrup. Hallen bliver en mulighed, da foreningens indendørs hjemmebane, Grenaa-Hallen, skal omdannes til kulturhus. Efter en lang og sej debat lykkes det trods store protester fra bl.a. GIF at få både tilladelse og tilskud igennem Grenaa Byråd. Byggeriet af hallen blev en gigantisk opgave for foreningen og dens medlemmer. I alt 12.000 timer blev der lagt af frivillige kræfter, inden hallen kunne indvies i oktober 1996. Ibrugtagning af Åstrup-Hallen gav stor medlemsfremgang både i håndbold og fodbold, som i løbet af kort tid blev de største fodbold- og håndboldklubber på Djursland. Hallen gav også plads til mange nye aktiviteter som folkedans, senioridræt og ældrefolkedans.

- 1990 1. del af det nye klubhus færdigt med omklædningsrum og toiletter.
- 1991 Grenaa Folkedansforening bliver en del af Åstrup IF. Grenaa Folkedansforening, som startede i 1942, lukkes, og Åstrup IF overtager aktiviteterne.
Børnefolkedans startes op i de nye lokaler i klubhuset.
Håndboldherrer rykker op i Jyllandsserien.
Foreningen er medarrangør af Kim Larsen-koncert med stort overskud.
Foreningen arrangerer Up With People-koncert.
- 1992 1. sal på klubhuset bygges færdig.
Fodboldherrer rykker op i serie 3.
Åstrup IF og 3 andre fodboldklubber laver fælles herrejunior-hold under navnet FA Djurs.
Opstart af sommerfest igen efter flere års pause.
Åstrup IF er medarrangør af Open Air-koncert på dyrskuepladsen. Arrangementet får stor ros, men giver underskud.
- 1993 Planer om en Åstruphal startes op i forbindelse med planer om indretning af kulturhus i Pavillonen og Grenaa-Hallen.
Indvielse af det nye klubhus efter indretning af cafeteria og 1. etage.
Ny ÅIF-afdeling med dart starter op i de nye lokaler.
- 1994 Jørgen Allermann kåres til Årets Idrætsleder i Grenaa Kommune.
Klubaktiviteter for børn startes i nye lokaler i klubhus med Tonni Udsen som leder.
Åstrup IF arrangerer bankospil med ”Banko Carl ” i Grenaa-Hallen.
Nyt DHF koncept med håndboldskoler startes op af Åstrup IF i Grenaa-Hallen.
Åstrup IF er medarrangør af ”Sej Saturday” i Grenaa-Hallen.

1995

Beslutning om holdfællesskab mellem Åstrup IF og Hammelev IF i fodbold.
Opstart byggeri af Åstrup-Hallen i september.
Ole Rasmussen kåres til Årets Idrætsleder i Grenaa Kommune.

Aktivitet i den nye dartafdeling i 1993.

Foreningens medlemmer har påbegyndt det hårde arbejde med opførelse af Åstrup-Hallen.

1996

Åstrup-Hallen færdig i september med stor indvielsesfest i oktober.
Åstrup IF's dartafdeling afholder RGI-amtsmesterskaber i Åstrup.
Årets "Kagepris" overrækkes til Åstrup IF ved stort "kagearrangement" i Åstrup.
Opstart af senioridræt i Åstrup-Hallen med Hardy Andersen som leder.

Ny fodboldbane i Åstrup (nr. 4) anlægges af Grenaa Kommune og Åstrup IF.
Tilskud 25.000.

Så er hallen kommet i rejsehøjde.

1997 Det årlige håndboldstævne i Hammelev har 25-års jubilæum.
Åstrup's IF's minipiger i håndbold bliver foreningens første landsmestre. Træner er Joan Boserup.
Jørgen Josefsen (Jøsse) bliver formand for kommunens folkeoplysningsudvalg.
Åstrup/Hammelev Fodbold starter op med stort indefodboldstævne for børn i Åstrup-Hallen.
Første Ide Cup i indefodbold arrangeres i Åstrup-Hallen over flere weekends i december.

Senioridrætsudøvere samlet på en mindre del af halgulvet i ca. 1997. Når deltagerne er aktive, fylder de hele gulvet. Strabadserne har i mange år været ledet af Bodil Nielsen.

1998

Åstrup/Hammelev Fodbold herrer rykker op i serie 3.
Opstart af ældrefolkedans i Åstrup-Hallen.
Håndboldafdelingens små piger bliver landmestre med Jørgen Josefsen som træner.

Landmestrene 1998. Forrest fra venstre Stine Kroer Pedersen, Kristine Rygård, Christel Kås, Helena Pedersen, Anni Boserup, Sanne Serwin. Bagerst fra venstre holdleder Helle Josefsen, Camilla Holck, Sisse Korsgård Poulsen, Nicole Sørensen, træner Jørgen Josefsen.

1999

Første Åstrup Open i dart i Åstrup-Hallen.
Brand i Åstrup Fritidscenter- stor røgskade efter brand på kontor.
Åstrup/Hammelevs store piger bliver landmestre i håndbold. Michael Boserup er træner.
Anlægelse af petanquebaner ved Åstrup Stadion.

Tid til det primære, nemlig idrætten. 2000-2015.

Efter årene med klubhus- og halbyggeri, samt stor medlemsfremgang, var der tid til at trække vejret.

I denne periode oplevede både fodbold- og håndboldafdelingen en stor medlemsfremgang og opnåede mange flotte resultater med mesterskaber i både DGI og inden for DIF-forbundene. Når man ser scrapbøgerne igennem fra denne periode, er de fyldt op med avisoverskrifter og billeder af ungdomshold i fodbold og håndbold, der løfter pokaler som bevis for mange mesterskaber. Mange af disse spillere forsvinder desværre fra Grenaa-området, når de har afsluttet deres uddannelser på gymnasier m.m., og det er få, som har mulighed for at uddanne sig og få arbejde i nærområdet. Derfor er det svært for seniorafdelingerne at få spillere til holdene, og det har resulteret i, at der er etableret flere holdfællesskaber med andre klubber på seniorsiden. Nogle gange fordi der var mangel på spillere, og andre gange for i fællesskab at få Djursland på landkortet og op i rækkerne. Det har ikke været nemme beslutninger, der skulle tages, og ikke alle har været enige i at afgive noget af selvstændigheden, men i den sidste ende har holdningen været, at det er bedre at være med end uden for.

Sidste nye fællesskab er den nye ”fusion” i håndbold mellem Åstrup IF Håndbold og Grenaa IF Håndbold med Åstrup IF som den fortsættende klub. Også en svær beslutning, men med det faldende børnetal, var der ikke muligheder for 2 klubber i Grenaa, der skulle kæmpe om de samme få spillere.

I denne periode har der desuden været kommunesammenlægning, som også har givet udfordringer med nye tilskud og betalingsregler. Her har foreningen været meget aktiv for at få ændret de uretfærdigheder, der har været i forhold til tilskud og pasning af hal og anlæg. Noget er der sket, men der er et stykke vej endnu.

Medens dette skrives, så bygges der en stor tilbygning til Åstrup Fritidscenter, som bliver færdig inden 50- års-jubilæet. Dette projekt har været undervejs i 10 år, og denne gang er der kun minimalt eget arbejde i byggeriet. De nye lokaler skal indeholde styrketræningsmaskiner, spinningrum og en multisal til zumba, step, badminton m.m. Herefter bliver der plads i det ”gamle” hus til mødelokaler og måske andre spændende aktiviteter.

2000 Anne Grethe Slot kåres som årets idrætsleder i Grenaa Kommune.
Åstrup IF’s små piger bliver jyske mestre under JHF og landsmestre i DGI med Michael Boserup som træner
Micro-fodboldspillere får guld ved DGI’s landsmesterskaber. Stig Toftgaard er træner.

Holdet, der ikke blot blev jyske mestre i JHF-regi, men også flere gange landsmestre i DGI-regi samt vinder af adskillige stævner. Navnene er Jane Christensen, Anne Sofie Bengtsen, Anne Sofie Sørensen, Hans Kås (holdleder), Trine Nygård, Sara Jürgensen, Anni Friis Pedersen, Michael Boserup (træner), Nicole Sørensen, Anni Boserup, Anne Lise Jürgensen (holdleder).

2001 Åstrup IF starter familieidræt med stavgang, gå- og cykelture. Bodil Nielsen og Kai Hansen er instruktører.
4 hold deltager i Danmarks største håndboldstævne Dronninglund Cup. Spillerne overnatter i telte, hvilket giver store udfordringer i forbindelse med torden og regnskyl.
Åstrup IF’s dame-ynglige bliver landsmestre i DGI håndbold. Træner er Jørgen Bohman.

2002 Grenaa Idrætscenter overtager pasningen af Åstrup Stadion fra entreprenørgården.

Fodboldafdelingens store medlemsfremgang betyder ansættelse af udviklingschef Lars Normann.

Åstrup/Hammelev Fodbold laver holdsamarbejde med Stenvad BK.

Niels Jørgen Pedersen (Krøl) kåres som årets idrætsleder i Grenaa Kommune.

Åstrup/Hammelevs håndbold-junior-piger kommer i DHF's øverste række, Divisionen. Jan Jensen er træner.

Der laves stadionur på Åstrup Stadion.

De vindende micro-fodboldspillere år 2000 Mathias Busse, Jakob Thorsted, Tor Toftgård, Jacob Dethlefsen, Christian Mortensen, Nicolai Johansen, Nicklas Hansen, Rasmus Brandstrup, Nicolai Jarsmer og Anders Nielsen samt trænerne Stig Toftgård og Jesper Johansen.

- 2003 Fodboldafdelingen på tur til Holland.
Første mesterrækkehold i drenge-fodbold. Træner er Johnny Laursen.
- 2004 Åstrup/Hammelev Fodbold og Grenaa IF laver fælles herre-unglingehold.
Åstrup/Hammelev Fodbold får 3 hold i mesterrækken.
Lilleput-drenge til fodboldstævne i Italien.
Håndbold-piger kommer i ynglinge-divisionen. Træner er Jan Ring Hansen.
- 2005 Bodil Nielsen kåres som årets idrætsleder I Grenaa Kommune.
Foreningen afholder 40-års jubilæum med reception og stor halfest.

Ved receptionen fremlægges planer for udvidelse af Åstrup Fritidscenter med fitness-rum m.m.

I forbindelse med jubilæet udnævnes følgende personer til æresmedlemmer, alle for over 25 års uafbrudt virke som træner eller leder i Åstrup IF:

Ole Rasmussen, Bodil Nielsen, Jørgen Allermann, Jørgen Josefsen
Åstrup IF's håndbold-damer rykker op i serie 1.

I anlednings af jubilæumsåret tildeles Åstrup IF's gymnastikafdeling DGI's gymnastikgalla, som arrangeres med 1000 deltagere og tilskuere i Åstrup-Hallen.

Æresmedlemmer i 2005. Fra venstre ses Ole Rasmussen, Jørgen Josefsen, Bodil Nielsen og Jørgen Allermann.

- 2006 Seniortræf i Åstrup-Hallen med 150 deltagere.
Fodbold-drenge bliver jyske mestre i A-rækken.
Åstrup/Hammelevs håndbold-damer rykker op for andet år i træk til Jyllandsserien.
Petanqueholdet rykker op i Danmarksserien. Petanqueanlægget bliver udvidet med flere baner.
Henrik Rasmussen fra Åstrup/Hammelev Fodbold bliver tildelt JBU's ungdomslegat.
De første 10 år efter bygning af Åstrup-Hallen er den drevet af frivillige kræfter.
Nu ansættes der halinspektør - Søren Beck.
2008. Håndboldafdelingen ansætter Erik Flak Jørgensen som træner for dameholdet i Jyllandsserien.
Åstrup/Hammelevs fodbold-drenge i finalen i cupturnering mod AaB.
Åstrup-Hammelev, Kolind, TÅIF og GIF laver fælles fodbold-overbygning for herrer under navnet FC Djursland. FC Djursland drives af et aktieselskab med GIF som hovedaktionær.
- 2009 Åstrup/Hammelev og GIF laver fælles overbygning for 2 herre-håndboldhold.
Planerne er i løbet af få år at få holdet i 2. eller 3. division. En sponsorgruppe står økonomisk bag satsningen. Beslutningen bliver taget, fordi ingen af klubberne selv har økonomi til at drive en herreafdeling med udgifter til træner m.m.
For første gang i klubbens historie får man divisionsstatus på seniorsiden.
Håndbold-damer rykker op i 3. division.
Petanque-holdet bliver landsmestre for 6 mands-hold.

- 2010/11 Åstrup/Hammelev-Grenaa´s Liam Bach udtages til det engelske håndboldlandshold med henblik på deltagelse i OL i London.
 Lokalopgør mod Nørre Djurs HK i herre-håndbold trækker 1000 tilskuere.
 Herre-overbygningen i håndbold rykker op i 3. division.
 Opstart med fitness, step m.m. i lokaler i Åstrup Fritidscenter.

Dameholdet, der i 2006 rykkede op i Jyllands-serien, og som næsten med samme spillere senere blev foreningens første divisionshold i seniorrækker. Nederst fra venstre ses holdleder Jon Marcher, Susan Palmer, Stine Kroer Pedersen, Kristine Rygård, Susanne Møller, Katrine Vesterboe – og øverst fra venstre Christel Kås, Sisse Korsgård, Signe Hytte, Sofie Josefsen, Susanne Østergård, Anne Sofie Sørensen og træner Jan Ring Hansen.

- 2012 Jørgen Josefsen (Jøsse) hædres for 40 år som formand.
 Hanne Pedersen fra håndboldafdelingen bliver for sin indsats gennem 25 år æresmedlem i foreningen.
- 2013 Opstart af krolf-afdeling med 40 deltagere. Baner anlægges rundt om hal og klubhus.
 Ved årets generalforsamling udnævnes Anne Grethe Slot som æresmedlem.
 Åstrup IF Petanque rykker op i 2. division. Kresten Udsen, Kim Frost og Finn Kristensen bliver udtaget til det danske veteran-landshold.
 Åstrup IF Petanque afholder Nordiske Mesterskaber ved Helnan Hotel. Stor ros til arrangørerne for et flot og velafviklet stævne.

2014

Ved årets generalforsamling bliver Kai Hansen , Ruddi Andersen og Erling Kildahl udnævnt til æresmedlemmer.

Fodboldafdelingen ved formand Per Kildal Christensen ansætter Martin Ringtved som ungdomskonsulent.

Ny afdeling ” fysisk aktiv for sjov” starter op med Kai Hansen som igangsætter. Herreholdet i håndboldens 3. division når så langt i landspokalturneringen, at man på hjemmebane møder liga-holdet fra Sønderjyske. Overmagten er dog for stor, og trods opbakning fra mange tilskuere bliver det til et klart nederlag.

Æresmedlemmer i 2014. Fra venstre ses Kai Hansen, Ruddi Andersen og Erling Kildahl.

2015

Udvidelse af Åstrup Fritidscenter starter op i juni og skal stå færdig til foreningens 50-års jubilæum i oktober. Udvidelsen kommer til at indeholde et motionscenter med fitnessmaskiner, et lokale til spinning-cykler og en multisal til gymnastik, zumba, step, badminton m.m. Byggeriet er finansieret af tilskud fra kommune, Hammelev og Åstrup Idrætsforeninger samt lån fra kreditforening.

Ved et kommunalt arrangement på Gl. Estrup får Åstrup IF overrakt prisen som årets forening, og Kai Hansen prisen som årets frivillige leder.

Åstrupdagen med aktiviteter fra alle afdelinger afholdes i maj med stor succes.

Østjyske mesterskaber i krolf var en del af arrangementet. Der planlægges efter, at dagen bliver en årlig begivenhed.

”Der er ting man husker til man dør, f.eks. den første mand på månen, og så dette her” skriver redaktøren af Lokalavisen, da det bliver offentliggjort, at Grenaa IF’s og Åstrup IF’s håndboldafdelinger lægges sammen med Åstrup IF som den fortsættende klub.

Ud over den store udvidelse af Åstrup Fritidscenter har der også været gang i bygning af et grillhus på 50 m2 bag ved hallen. Huset, der er etableret med tilskud fra Friluftsrådet og Norddjurs Kommune, er bygget med frivillig arbejdskraft af hovedsageligt medlemmer af krolf-afdelingen.

Helena Frost fra Åstrup IF Petanque bliver udtaget til det danske U-23 landshold.

Bestyrelser i Åstrup Idrætsforening 1965 – 2015 (formanden nævnt først)

1965 Knud Kildal, Kresten Udsen, Inge Lise Rasmussen
1966 Knud Kildal, Kresten Udsen, Inge Lise Rasmussen
1967 Knud Kildal, Kresten Udsen, Inge Lise Rasmussen, Thorkild Pedersen, Jørgen Josefsen
1968 Knud Kildal, Kresten Udsen, Jørgen Josefsen, Thorkild Pedersen, Lars Møller
1969 Knud Kildal, Jørgen Josefsen, Jens Ove Petersen, Erling Kildal, Lars Møller
1970 Per H. Rasmussen, Jørgen Josefsen, Lisbeth Sørensen, Bjarne Bolther, Kurt Sørensen
1971 Per H. Rasmussen, Jørgen Josefsen, Elsebeth Pallesen, Lissy Josefsen, Niels Erik Petersen
1972 Per H. Rasmussen, Jørgen Josefsen, Lisbeth Sørensen, Lissy Josefsen, Lars Møller
1973 Jørgen Josefsen, Lissy Josefsen, Lisbeth Sørensen, Kirsten Bilde, Karina Grønbjerg
1974 Jørgen Josefsen, Lissy Josefsen, Erling Kildal, Hanne Jensen, Jørgen Allermænd
1975 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Torben Bo Christensen, Dorte Allermænd, Birthe Kildahl
1976 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Torben Bo Christensen, Dorte Allermænd, Birthe Kildahl
1977 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Birthe Kildahl, Dorte Allermænd, Poul Erik Schumacher
1978 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Birthe Kildahl, Dorte Allermænd, Kurt Meyer
1979 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Birthe Kildahl, Dorte Allermænd, Kurt Meyer, Kim Brøgger, Henry Møller
1980 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Birthe Kildahl, Dorte Allermænd, Kim Brøgger, Lisbeth Frandsen, Henry Møller
1981 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Birthe Kildahl, Helle Sørensen, Henry Møller, Svend Åge Jensen, Kai Hansen
1982 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Birthe Kildahl, Lars Jensen, Bent Andersen, Svend Åge Jensen, Kai Hansen
1983 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Birthe Kildahl, Anne Lise Jensen, Jørgen Allermænd, Kai Hansen, Grethe Bolther
1984 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Birthe Kildahl, Anne Lise Jensen, Jørgen Allermænd, Kai Hansen, Grethe Bolther
1985 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Birthe Kildahl, Anne Lise Jensen, Ole Rasmussen, Kai Hansen, Grethe Bolther
1986 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Lene Hansen, Anne Lise Jensen, Ole Rasmussen, Kai Hansen, Grethe Bolther
1987 Jørgen Josefsen, Erling Kildal, Lene Hansen, Alice Madsen, Ole Rasmussen, Kai Hansen, Hans Jørgen Duus
1988 Jørgen Josefsen, Carl Lilleør, Jonna Pedersen, Alice Madsen, Ole Rasmussen, Kai Hansen, Hans Jørgen Duus
1989 Jørgen Josefsen, Carl Lilleør, John St. Mikkelsen, Alice Madsen, Ole Rasmussen, Henry Møller, Gregers Lohmann
1990 Jørgen Josefsen, Poul Larsen, John St. Mikkelsen, Alice Madsen, Ole Rasmussen, Henry Møller, Sonja Andersen
1991 Jørgen Josefsen, Ole Rasmussen, Poul Larsen, Sonja Andersen, Henry Møller, Alice Madsen, John St. Mikkelsen
1992 Jørgen Josefsen, Ole Rasmussen, Poul Larsen, Sonja Andersen, Henry Møller, John Steen Mikkelsen
1993 Jørgen Josefsen, Ole Rasmussen, Poul Larsen, Sonja Andersen, Henry Møller, John Steen Mikkelsen, Gert Nielsen
1994 Jørgen Josefsen, Ole Rasmussen, Henry Møller, John Steen Mikkelsen, Gert Nielsen
1995 Jørgen Josefsen, Anne Gr. Slot, Ole Rasmussen, Jens Ove Schmidt, Esben Kjeldsen, Michael Larsen, Erik Pedersen
1996 Jørgen Josefsen, Anne Grethe Slot, Ole Rasmussen, Jens Ove Schmidt, Erik Pedersen, Michael Larsen
1997 Jørgen Josefsen, Anne Grethe Slot, Ole Rasmussen, Lars Bundgaard, Merete Holck, Erik Pedersen, Michael Larsen
1998 Jørgen Josefsen, Anne Grethe Slot, Ole Rasmussen, Merete Holck, Lars Bundgaard, Michael Larsen, Erik Pedersen
1999 Jørgen Josefsen, Anne Grethe Slot, Erik Pedersen, Merete Holck, Lars Bundgaard, Michael Larsen, Leif Thomsen
2000 Jørgen Josefsen, Karin B. Andreassen, Erik Pedersen, Merete Holck, Leif Thomsen, Michael Larsen, Per Jørgensen
2001 Jørgen Josefsen, Karin B. Andreassen, Bodil Nielsen, Michael Larsen, Per Jørgensen
2002 Jørgen Josefsen, K. Andreassen, Jette Maul Nielsen, Charlotte Sørensen, Bodil Nielsen, Michael Larsen, Per Jørgensen
2003 Jørgen Josefsen, Jette Maul Nielsen, Charlotte Sørensen, Bodil Nielsen, Michael Larsen, Per Jørgensen
2004 Jørgen Josefsen, Jørgen Allermænd, Kai Hansen, Bodil Nielsen, Michael Larsen
2005 Jørgen Josefsen, Jørgen Allermænd, Kai Hansen, Bodil Nielsen, Jørn Nielsen
2006 Jørgen Josefsen, Jørgen Allermænd, Kai Hansen, Bodil Nielsen, Jørn Nielsen, Kresten Udsen, Conny Jørgensen
2007 Jørgen Josefsen, Jørgen Allermænd, Kai Hansen, Bodil Nielsen, Mette Mikkelsen, Kresten Udsen, Conny Jørgensen
2008 Jørgen Josefsen, Kai Hansen, Bodil Nielsen, Mette Mikkelsen, Kresten Udsen, Conny Jørgensen
2009 Jørgen Josefsen, Bodil Nielsen, Kai Hansen, Gert Jensen, Mette Mikkelsen, Kresten Udsen, Susanne Østergaard
2010 Jørgen Josefsen, Bodil Nielsen, Kai Hansen, Gert Jensen, Mette Mikkelsen, Kresten Udsen, Susanne Østergaard
2011 Jørgen Josefsen, Bodil Nielsen, Kai Hansen, Gert Jensen, Birgitte Hansen, Kresten Udsen, Susanne Østergaard
2012 Jørgen Josefsen, Bodil Nielsen, Kai Hansen, Gert Jensen, B. Hansen, K. Udsen, S. Østergaard, Henrik H. Jensen
2013 Jørgen Josefsen, Bodil Nielsen, Kai Hansen, Gert Jensen, B. Hansen, K. Udsen, S. Østergaard, Henrik H. Jensen
2014 Jørgen Josefsen, Bodil Nielsen, Kai Hansen, Gert Jensen, B. Hansen, K. Udsen, S. Østergaard, Henrik H. Jensen
2015 Jørgen Josefsen, Bodil Nielsen, Kai Hansen, Gert Jensen, Kresten Udsen, Susanne Østergaard, Henrik H. Jensen

Jubilæumsskriftet er udgivet med velvillig støtte af nedennævnte

SPAREKASSEN DJURSLAND

MØLLER-JENSEN
www.moeller-jensen.dk

H. Møller-Jensen Holding Grenaa ApS, Åstrup
Bygade 42, Grenaa

Bredstrupvej 50, Grenaa

Grenaa Egnsarkiv, Søndergade 1